

از ونزولا دست بردارید! برای سوسیالیست دمکراسی!

مخالفت با دخالت نظامی امپریالیست آمریکا در ونزولا و وظایف چپ

ششم آوریل 2019

امپریالیست آمریکا و متحدین او، دستان جنایتکار و غیرقانونی خویش را بدور ونزولا گره زده اند و امکان زیادی وجود خواهد داشت که جناح راست افراطی در ونزولا در آیند ای نزدیک بر سر کار آید. که این می تواند آخرین آثار جناح چپ در درون پینک تایید* میانه رو در آمریکای جنوبی را از میان بردارد. اگر چنین اتفاقی بیافتد، تمامی منطقه، از آرژانتین گرفته تا برزیل و ونزولا بدست جناح های راست افراطی خواهد افتاد، که شبیه آن را فقط می توان در کودتاهای نظامی کشورهای آمریکای جنوبی در دهه های 1960 و 1970 مشاهده نمود که با کشتار و شکنجه های وحشیانه همراه بود. البته شرایط امروز متفاوت است، لیکن می توان بدون تردید مطرح نمود که در پی سرنگونی دولت مادورو در ونزولا، جناحهای چپ، جنبشهای کارگری، و همچنین بومی نشین های آن مناطق نیز به دنبال آن سرکوب خواهند گشت. این امر خصوصاً در صورت مقاومت مسلحانه، بیشتر قابل پیش بینی است، چرا که با وجود سیاستهای اقتدارگرایانه مادورو و همچنین فروپاشی اقتصادی که سبب بیگانگی و گریزان نمودن کارگران از او گردیده، هنوز این دولت از حمایت بیش از بیست درصد مردم برخوردار است.

تحریمی که دولت ترامپ بر ونزولا تحمیل نموده یکی از شدیدترین تحریم هایی است که به کشوری اعمال شده، و بسیار شدید تر از تحریمی است که بر علیه ایران و یا کره شمالی اعمال شد، البته این شیوه برخورد امپریالیست آمریکا درست در راستای تفکر آنها به به مثابه "صاحب و مالک" آمریکای لاتین تلقی می شود. تحریم قسمت اعظم از صدور نفت ونزولا در واقع شاهرگ اقتصادی آنان را فلج نموده و پیش بینی می شود که ونزولا در نتیجه تحریم، در سه ماه آینده نسبت به امروز، با 25 درصد نزول بیشتر اقتصادی مواجه گردد.

این درست است که جنبش مخالف بسیار عظیمی بوجود آمده. ولیکن شکلی که رهبری جدید، هوان گوایدو، توسط آمریکا، اروپای غربی و بعضی از کشورهای آمریکای لاتین برسمیت شناخته شده، خاطره سیاستهای گذشته در این منطقه همراه با احتمال حمله نظامی حامیان خارجی را، به یاد می آورد. بایستی مطرح نمود که وجود جنبشی عظیم که شامل برخی از کارگران نیز می باشد، این جنبش را لزوماً "دمکراتیک و یا انقلابی نمی نماید. اگر به برنامه های سیاسی آن نظر بیاندازیم، خواهیم دید که هم علنی است و هم مخفی. گوایدو بصورتی علنی از دمکراسی سخن می راند ولیکن در کنار مایک پنس و جناح بسیار راست کابینه ترامپ ظاهر می شود و در پشت چهره ظاهراً "جوان گوایدو، منافع امپریالیسم آمریکا نهفته است، بعلاوه او زیر نظریات لیوپولدو لویز بنیانگذار حزب گوایدو حرکت می نماید. لیو پولودو لویز که در خانه خودش دریا داشت بسر می برد، فردی است که سر نخ امور را در دست دارد. لویز رهبری راست ترین جناح، بخش راست مخالفین را در دست دارد، او کسی بود که از کودتای ضد دمکراتیک سال 2002 بر علیه دولت قانونی و انتخابی هوگو چاوز، دفاع نمود. ناگفته نماند که ما می بایستی هم از پینک تایید آمریکای لاتین هم انقلاب بلواری بخاطر قبول سیاستهای نئولیبرالی انتقاد نماییم و همچنین فراموش نکنیم که هم چاوز و هم مادورو به چهار چوب ارتش دست زده و دولت سرکوبگر موجود را حفظ نمودند. آنها درآمد نفت را تقسیم کردند بدون اینکه بصورتی جدی به توسعه صنعتی و یا کشاورزی بپردازند. در رابطه با پینک تایید می بایستی گفت که در اول نسبتاً موفق بود تا اینکه رشد اقتصادی چین کاهش پیدا نمود. حتی قبل از سکون اقتصادی در چین، شواهد و ملاحظاتی وجود داشت که واردات مواد غذایی و درمانی ونزولا نسبت به بیست سال پیش از آن، بسیار افزایش پیدا کرده بود.

بعلاوه، بیاد داشته باشیم که ایجاد سوسیالیسم در یک کشور امکان پذیر نیست. و ما قطعاً مخالف دولت مادورو در رابطه با جلوگیری از حق بیان دمکراییک در ونزویلا هستیم، لیکن معتقد نیستیم که بر خلاف ادعای امپریالیسم آمریکا در ونزویلا دیکتاتور وجود دارد.

در زمانی که ونزویلا با تحریم کامل و امکان حمله نظامی آمریکا روبروست، آیا در این مقطع زمانی نمی بایستی حمله خویش را بر علیه امپریالیسم آمریکا گذاشت؟ ما می بایستی علاوه بر مخالفت با برنامه های جنایتکارانه آمریکا و انتقاد به شعار ساده لوحانه و بظاهر ضد امپریالیستی " در ونزویلا تفرقه نیادازیم "، همچنین به آن بخش از چپ نیز انتقاد داریم که بی منظور و یا با استفاده از واژه هایی مثل سوسیالیست هومانیزم، بشکلی غیر انتقادی از تمامیت جنبش "دمکراتیک" ونزویلا دفاع نموده و آنرا را با جنبشهای مردمی بر علیه رژیم آسد ویا رژیم ایران یکسان می گیرند. در واقع جناحهای فوق العاده راست در ونزویلا عمدتاً رهبری مخالفین را در دست دارند، در صورتیکه در درون جنبشهای مخالف رژیمهای آسد و ایران، ما شاهد حضور عمده چپ ها، فمینیست ها و بخش هایی از کارگران بودیم.

بنابراین، نک تیز حمله ما در این مقطع می بایستی بر علیه امپریالیسم آمریکا، نیروهای مرتجع در آمریکای لاتین و اروپا باشد. چرا که آنها سعی در این دارند که قدرتهای راست مخالف را پر سرکار آورده، از منافع آنان حفاظت نموده و شعله های مبارزات ضد سرمایه داری در آن منطقه و عرصه جهانی را خاموش نمایند.

کمیته هماهنگی سازمان بین المللی مارکسیست هومانیزست

-
- پینک تاید، اتحاد دولتهای چپ آمریکای لاتین با برنامه های نو لیبرالی در اواخر دهه 1990 و اوایل دهه 2000 می باشد